

(ficció)

HIGH LEVEL FILE

Jordi Font i Agustí

Jordi Font i Agustí (Badalona 1955) és enginyer tècnic. Fou finalista de la darrera convocatòria del premi Josep Sol de narrativa.

100 REL HIGH LEVEL FILE

En Joan Coromines tornava de la feina per l'avinguda Companys de Granollers amb el cos suat i cansat, la ment en blanc i la ronyonada adolorida. Com cada dia, havien estat vuit interminables hores assegut dalt d'un tamboret, calculant línies d'enllumenat públic amb la constant interrupció d'un telèfon histèric que demanava mides i referències a cada punt i moment.

Feia deu anys que treballava a Miserachs Instal·lacions, S.L.: una empresa que es dedicava a pescar contractes pels ajuntaments i que, amb l'excusa que les subhastes sortien molt baixes, pagava misèries als empleats mentre l'amo se'n patejava tants com volia. Hi havia entrat just en acabar el peritatge i li havien guardat el lloc mentre estava a la mili, cosa de la qual semblava que li demanessin comptes cada vegada que s'havia queixat de quelcom, fins i tot quan havia demanat que li canviessin el tamboret. Feia temps que havia enterrat la il·lusió de trobar una feina millor i més ben pagada; ara, mes rera mes, donava gràcies al cel de mantenir la que tenia. En sortir de la feina, ja no anava pel carrer construint castells amb càrrecs de director tècnic i cotxes rutilants; més aviat procurava no pensar que l'esperava una dona mig histèrica d'estar a casa –si no hi ha feina per als homes, què vols que hi hagi per a una dona– i uns fills que entenia cada dia menys.

110 IF NO ESTÀ SATISFET AMB LA SEVA FEINA, THEN ESTUDIÏ INFORMÀTICA

Havia vist cinquanta mil vegades aquell cartell de l'acadèmia i s'havia dit que això de la informàtica sí que era interessant i tenia futur. Amb prou feines se n'adonà, que ja estava empenyant la porta. Vergonyós, avançà al taulell i preguntà si per a ell... La noia li explicà totes les possibilitats de cursos que l'acadèmia oferia, els horaris, els nivells i els preus, i quan el tingué engrescat el passà al despatx del director-amo-cap d'estudis. En Joan sortí amb la matrícula feta per a un curs de cent hores que prometia molt i li anava bé de conjuminar amb l'horari de la feina.

120 FOR I=1 TO 100

De seguida s'engrescà amb la informàtica. A la feina esperava amb impaciència l'hora de plegar per anar a l'acadèmia a aprendre els secrets del BASIC, el COBOL i el PASCAL. A casa, esperava l'hora de sopar perquè la canalla se n'anés al llit d'una vegada i el deixessin submergir a la feina que havia de fer aquell dia. En aquella casa, amb els estudis d'en Joan entrà també una ventada d'alegria. La Marta veia amb

complaença com el seu marit s'il·lusionava per alguna cosa i deixava de passar les hores mortes al cul del sofà amb el diari esportiu a les mans. Estudiar informàtica era quelcom profitós i que, a la curta o a la llarga, portaria més diners a casa.

130 NEXT I

140 IF NO APROVES THEN GOTO 120

150 FOR I=1 TO 250

Aprovà el curs amb una nota excel·lent. Ho digué als companys de la feina i algú comentà que havia sentit que l'amo volia comprar un microordenador. A en Joan el cor li féu un salt: ja es veia deixant el pesat i monòton càlcul de línies d'enllumenat per a instal·lar-se en un despatx sols per a ell i el seu micro amb els consegüents perifèrics. Es matriculà al segon curs, més llarg i més difícil, i també més absorbent. Ara ja no tot era aprendre llenguatges, i moltes nits es quedà adormit sobre espesses planes de lletres i números.

160 NEXT I

170 IF NO APROVES THEN GOTO 150

180 INPUT MICRO: READ INFORMATICS

En Joan aprovà també el segon curs i sortí de l'acadèmia amb el flamant títol sota el braç. Anà a sopar amb la Marta en un bon restaurant: veuràs com ara la nostra vida canviarà, t'ho prometo. Pocs mesos després a la feina es jubilaren el senyor Morunys i el senyor Collsavallpruneda. Al cap de dues setmanes arribà un esplèndid microordenador amb pantalla, impressora de text, plotter, dues unitats de disquette i un disc dur. La sang es posà a bullir a les venes d'en Joan quan el veié, anà al despatx del senyor Miserachs i li explicà que havia tingut l'interès de formar-se de cara a millorar el seu rendiment a la feina i que per això havia estudiat informàtica, i que ara, ja que havia arribat el micro, creia que era el moment de fer-li-ho saber. L'amo li agrai el seu interès i li digué que ho tindria en compte. En Joan, aquell vespre, explicà a la Marta que tenia possibilitats d'ocupar-se de la informàtica de l'empresa; amb un augment de sou, naturalment.

190 DATA "CARMELO VÁZQUEZ"

Tres dies després que el micro, arribà en Carmelo Vázquez: el nou treballador, responsable d'informàtica. Li donaren un despatx per a ell i el seu micro, i un bon sou. En Carmelo Vázquez era un noi de vint-i-pocs anys, sempre amb coll i corbata, alt i ben plantat, que no s'equivocava mai, que es deixava estimar per les noies de la casa i que no girava la llengua ni que el matessin. Durant una setmana en Joan amb prou

feines aixecà el cap de la taula. A la Marta li digué que, ara per ara, el senyor Miserachs portaria personalment el micro; que potser més endavant...

200 DIM ANUNCIS (100000)

En Joan decidí que no podria aguantar massa temps dalt del tamboret calculant línies amb el títol d'informàtica a la butxaca i veient en Carmelo Vázquez festejant amb el microordinador. Començà a mirar-se les pàgines d'anuncis de "La Vanguardia" buscant la nova feina que ell es mereixia. Feia temps que havia après que amb un títol ja no s'anava enlloc, però amb la informàtica era diferent i molt seria que no... Es féu un fart d'escriure currículums i enviar-los amb cartes sol·licitant feina, però no li'n contestaren ni una; sabia que era prou difícil, però una vegada quedà especialment desmoralitzat: demanaven un perit especialista en càlcul de línies d'enllumenat i que, entre altres coses, sabés informàtica. Era un lloc fet a mida. Escrigué i esperà impacient una carta o una trucada, però res.

210 GOSUB 1000

1000 REM EL BON CURRÍCULUM

1010 INPUT "NOM: "; NMS

1020 PRINT "CURRÍCULUM VITAE D'EN"; NMS

Un dia, comentant amb un amic la història dels currículums, aquest li recomenà d'anar a veure un expert. Li donà una adreça, li demanà discreció i li assegurà que no se'n penediria. L'expert el rebé en un luxós despatx de la Via Augusta de Barcelona, examinà amb atenció les còpies del que en Joan havia enviat, li féu un seguit de preguntes i, finalment, li digué que tornés al cap de deu dies. Quan hi tornà li tenia preparada una dotzena de currículums i de models de sol·licituds de feina i li anà explicant quina havia de fer servir segons les característiques de l'anunci o el nom de l'empresa seleccionadora que l'havia publicat. L'home insistí que fos discret i que fos conscient que havia tingut accés a un servei reservat a tècnics de categoria. La minuta que li passà fou també digne d'un tècnic de categoria.

1030 RETURN

220 LET EXIT = RND (1)*VIDA

En Joan seguí els consells de l'expert i la sort no es féu esperar: arribà d'una companyia multinacional, l'AML, que demanava gent capaç amb coneixements d'informàtica i diverses especialitats d'electricitat. El citaren per a una entrevista amb un home que el féu parlar de tot: dels estudis, de la família, de les seves aspiracions, dels seus somnis, dels "hobbies"... Després el feren passar per un seguit de proves psicotècniques i finalment li digueren que el contractaven. L'AML era una companyia americana d'informàtica, nova en el mercat europeu i que tenia fama de sòlida, seriosa i amb futur.

230 ON N THEN GOTO 240, 250, 260, 270

240 REM LÍNIES D'ALTA

250 REM MOTORS

260 REM COMPTADORS I MAGNETOTÈRMICS

270 REM ENLLUMENAT I SENYALITZACIÓ

280 FOR I=1 TO 528

El primer que li feren fer a en Joan, a la companyia, fou anar a Madrid a fer un curs que el deixà perfectament capacitat per a vendre els microordinadors i sistemes que fabricava la companyia i mantenir i treure'n tot el suc quant a la seva utilització en el camp de l'enllumenat. Foren tres mesos de treball com no havia fet mai a la vida, i com més pensava, millor se sentia. Quina diferència dels cursos de l'acadèmia de Granollers... Els professors havien vingut expressament d'Amèrica, de la vall del silici, per fer d'ells els millors experts del país, cadascú en la seva branca.

290 IF I/40 - INT (I/40) = 0 THEN VIATGE A GRANOLLERS

Els divendres al vespre, en acabar la darrera sessió de treball, la companyia ja els tenia preparats els billets de l'avió per a anar a casa. En Joan mai no havia estat tant de temps separat de la seva dona, i si al principi fou dur passar tota la setmana fora de casa, de seguida el sentiment de començar a ser algú important i les rondes nocturnes per Madrid de la mà dels veterans de l'ambient, ajudaren a fer suportable la situació i a esdevenir-ne orgullós. La Marta explicà a tot el veïnat quant important s'havia tornat en Joan. Durant el cap de setmana es desfeia en atencions, simpatia i tendresa perquè ell es sentís bé a casa i se n'anés amb noves forces per a triomfar. Els tres mesos, de fet, passaren volant, i quan el curs acabà, en Joan estava convençut que ningú a Espanya no sabia tant com ell d'informàtica aplicada a xarxes d'enllumenat.

300 NEXT I

310 DIM EMP\$ (94)

320 FOR I=1 TO 94

330 READ EMP\$ (I)

340 NEXT I

Quan en Joan acabà el curs, el cridà el seu cap immediat i li explicà quina volia que fos exactament la seva feina: li donà una llista de les noranta-quatre empreses que a Catalunya i "Levante" tocaven de prop o de lluny aspectes d'enllumenat i l'ordre d'aconseguir que el màxim nombre d'elles edevinguessin clients de l'AML.

35Ø LET R = QUALITAT/PREU

36Ø IF R (AML) R (EMPS(I)) THEN GOTO 38Ø

37Ø INPUT "ESTUDI DE MILLORES"; EST\$:
GOTO 36Ø

38Ø PRINT "ACONSEGUIT CLIENT"; EMP\$ (I)

39Ø LET (EXIT JOAN) = (EXIT JOAN) + 1

En Joan començà el seu recorregut triomfal per Catalunya i el País Valencià amb la seguretat del qui sap que duu un bon producte sota el braç. L'una darrera l'altre, anà visitant les empreses de la llista, i de ben poques en sortí sense una bona comanda a la cartera. A la companyia el prestigi d'en Joan pujà com l'escuma, li augmentaren el sou substancialment i sovint el seu cap el cridava per consultar-lo abans de prendre certes decisions. A casa, és clar, es notà que les coses anaven bé: deixaren el pis i es compraren una casa unifamiliar en una zona residencial dels afores de Granollers que tenia piscina, camps de tennis, guardes jurats i magnífiques zones verdes. La Marta posà una minyona a casa i canvià els fills d'escola. Feren nous amics i aprengueren a fruit de les subtilses de la bona vida.

40Ø PRINT "PONÈNCIA"

En Joan començà a creure's seriosament que havia esdevingut algú important el dia que el director el cridà per encomanar-li de fer una ponència a les Desenes Jornades de Luminotècnia, en representació de la companyia. Se la preparà meticulosament i revisà l'escrit cinquanta mil vegades abans d'enviar-lo. En féu una presentació brillant davant la sala plena, i respongué amb precisió i eficàcia a les preguntes que se li feren. Les vendes de l'AML al sector augmentaren arran de la intervenció d'en Joan. Que lluny eren els grisos dies de can Miserachs... Ara li semblava impossible que durant tants anys s'hagués conformat amb un sou discretíssim, una feina monòtona i una vida tediosa. Se sentia millor que mai: segur d'ell mateix, de les seves capacitats, del seu èxit i del seu futur. La feina ja no era una obligació que calia complir per a poder menjar, sinó l'eix de la seva realització. Fruïa treballant, convencent als clients i demostrant-los que el seu producte era el millor, resolent amb enginy i rapidesa els problemes d'aplicació que li presentaven. D'altra banda, vivia amb la tranquil·litat que a la família no li faltava res: la Marta tenia tot allò que necessitava i desitjava, els fills anaven a una bona escola privada i tenien de tot i, a part que la Marta es queixava que era poc a casa –però això ja se sap–, la seva vida familiar no tenia grans alts ni baixos.

41Ø EMP\$ (65) = "MISERACHS INSTAL·LACIONES, S.L."

Aquell fou un dels dies que més se sentí un triomfador. Seguint el pla de visites que tenia establert, li tocà anar a can Miserachs. Concertà l'entrevista per telèfon amb en Carmelo Vázquez, però sense donar-se a conèixer. Per a més plaer, en Miserachs en persona volgué ser present a l'entrevista amb el representant de l'AML. Féu una actuació magistral, durant la qual li endinyà a en Carmelo totes les RAM, ROM i interfaces a la mateixa galta, i demostrà a en Miserachs que gràcies a no estar amb ell, havia triomfat. I per acabar de rematar la victòria, sortí de la casa amb una bona comanda sota el braç.

42Ø IF ÈS GENER THEN GOTO CONCLAVE

Cada gener la companyia organitzava una mena d'exercicis espirituals per a tots els seus treballadors. Llogaven un hotel als afores de Madrid i durant tres dies feien un seguit de reunions de treball, conferències, entrevistes personals i sessions de valoració. Per a aquelles ocasions venien tot de tècnics i directius de la casa mare, i allò els donava benzina per a tot el any. En Joan, com tothom, passà religiosament pel despatx del psicòleg i escoltà les arengues sobre el futur. Parlaven de la societat del demà, de la innovació tecnològica, de la civilització de l'oci, del triomf associat a la informàtica... Durant l'estada, es dedicà també a aprendre les darreres innovacions en el terreny que ell tocava i a perfeccionar el seu mètode de venda. Quan tornava al camp de batalla, se sentia més fort i intel·ligent que mai.

43Ø IF RENDIMENT = PREVISIÓ THEN ASCENS

No el deixaren arribar al final de la llista de noranta-quatre empreses, el cridaren abans per oferir-li –previ curs– el càrrec de cap de vendes de la divisió d'enllumenat i senyalització per a tot Espanya. Acceptà encantat i emocionat. El nou lloc representà més viatges i més responsabilitat, però també més diners i possibilitats de demostrar fins on arribava la seva vàlua. Aquest cop la Marta ja no es queixà que estigués més temps fora de casa. En Joan se sentia cada dia més bé. Un dia que tornava de Valladolid, l'avió donà tres voltes sobre Barcelona abans de tenir pista lliure per a aterrar. Era de nit i des de dalt la ciutat es veia com una immensa xarxa feta amb llum. En Joan es posà a sonriure satisfet: ningú dels qui eren al seu voltant a l'avió no ho sabia ni se'n preocupava, però allí baix, darrera la llum de la xarxa hi havia els equips de l'AML, i darrera d'ells donant-los vida i fent que complissin la seva funció, hi era ell. Se sentí absolutament feliç.

44Ø CLEAR

La notícia caigué sobre tot el món com una immensa clatellada. No havien passat encara sis hores, que el director general de la companyia a Espanya convocà tots els càrrecs de responsabilitat; fou breu i concís: l'AML, que també fabricava sistemes de direcció per a míssils, havia esdevingut d'una importància tàctica i estratègica vital per als Estats Units. Bona part de la seva tecnologia era ara secret de guerra i, per evitar que caigués en mans dels enemics, calia que tornés tot a Amèrica immediatament. En quatre dies desmantellaren els locals i acomiadaren el personal. La companyia s'acollí a la llei d'economia de guerra i no indemnitzà ningú. Quan en Joan sortí del despatx per darrera vegada, ningú no li digué gràcies ni adéu. Tornà a casa amb el cos suat i cansat, i la ment en blanc; saludà la família amb un gruny i es colgà al cul del sofà amb un diari esportiu a les mans. Per acabar-ho d'adobar, els fanals de la urbanització no anaven; encara rai que la resplendor que hi havia al cel, poc o molt hi ajudava.

45Ø END

Badalona, octubre 1983